

Andrei Mihalcea az SzKC szélsője és alapembere évek óta. **Tálas Huba** mellett ő maradt az egyetlen a 2005-ös nagyifjúsági országos bajnokcsapatból, amelyre a nemzeti liga élbolyához tartozó udvarhelyi gárda épült. Habár első éveiben nem volt sétagalopp román nemzetiségűként beilleszkednie és legyűrnie a nyelvi korlátokat, ha pályafutása máshová sodorná is, mindig szívesen visszatérne Székelyudvarhelyre. Vele beszélgettünk karrierjéről, a városról, magánéletéről és a román-magyar konfliktusról.

Mikor kezdtél el kézilabdázni és miért pont ezt a sportágat választottad?

Tizenegyéves koromban kezdtem el játszani Vajdahunyadon, ott születtem 1987-ben. Akkor még fociztam is, de a két sport nem volt összeegyeztethető a tanulással, úgyhogy választanom kellett. Akkor a Corvinul Hunedoara labdarúgó csapatának színvonala már nagyon visszaesett, a kézilabda csapat meg jó volt, ezért is választottam végül a kézilabdát.

Egy osztálytársam hívott a csapatba és tetszett nekik a játékom, mondták, hogy megtartanának. Közben egy időre abbahagytam, hiszen minden edzésen ott voltam, mégis azokat játszották, akik csak péntekenként jártak. Mérges voltam, mert **nagyon sok munkát fektettem bele**.

